

get end flet Intet, og derfor sendte jeg en Kanonbaad til Vestkysten, men da den selvfølgelig i en væsentlig Grad manglede den Sødygtighed, som er saa overordentlig ønskelig for det Skib, der skal stationeres paa denne Kyst, anbefalede jeg den Chef, som førte den, den største Forsigtighed. Tilsynet paa den sydlige Del af Kysten var god, men det var ikke Tilfældet Nord paa, skjøndt jeg er fuldstændig sikker paa, at den Officer, som førte Skibet, anvendte al den Iver, som var tilbørlig, naar der skulde tages et fornuftigt Hensyn til Skibets Sødygtighed. Jeg har nu paa Finantsloven forlangt Midler til, at et andet Skib, nemlig Dampskibet „Geiser“, skulde sendes derover, og skjøndt dette vel ikke er saaledes, som man kunde ønske det at være, er det dog det bedste, som under de nuværende Omstændigheder kan faas. I det Hele er jeg saavel ved Betragtningen af dette som af andre Forhold kommen til at indse, at Maximen favner mindre, sødygtige Skibe, der kunne være brugbare til denne Tjeneste, og derfor tænker jeg paa at anvende en Del af det Beløb, der er bevilget til Nybygninger, til mindre, sødygtige Skibe omtrent af samme Slags som „Fylla“. Jeg vil dog endnu bemærke med Hensyn til Forholdene paa Vestkysten, at man, selv om man faar et Skib til denne Post, som er fuldkommen passende dertil, ikke maa vente sig alt for meget af den Gavn, vore Fiskere ville have deraf. Det er nemlig tydeligt, at et saadant Skib kun kan afvise de fremmede Fiskere fra det danske Søterritorium, men efter de almindelige Vedtægter, og navnlig efter de Dverenskomster, som England har affluttet med Nydskland og Frankrig, strækker dette Søterritorium sig ikke længere end $\frac{3}{4}$ Mil fra Land. Efter de Oplysninger, jeg har faaet, er det imidlertid for største Delen udenfor denne Grænse, at vore Fiskere sætte deres Redskaber, men der vil Skibet ikke kunne yde nogen særlig Belysning. De ærede Medlemmer for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (Christiansen) og Hærestyrets 6te Valgkreds (Bojssen) have givet en anbefaling for et Fyrskib paa Stagens Rev. Jeg skal dertil bemærke, at der allerede i den Skrivelse, som Ministeriet ifjor sendte til Finantsudvalget, blev gjort Rede for den Plan, det havde med Hensyn til Fyrvæsenet for de nærmest paafølgende Aar, og at et saadant Fyrskib deri var optaget som en af de første Gjenstande, der skulde udføres. Saa vidt jeg mindes, var det endog optaget lige efter det, hvortil der er forlangt Midler i Aar, nemlig til Belysningen af Drogden, og jeg haaber saaledes, at det om ikke lang Tid vil kunne komme tilstede.

Krigsministeren: Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har idag bemærket, hvad der allerede i Forgaars er ansøgt af to ærede Medlemmer, at de paa Lønningsforlaget for Hæren favne den forønskede Forhøielse af Underklassernes Lønning. Jeg skal dertil kun

sige, at Ingen mere end jeg ønsker en saadan Forhøielse; men da jeg senere skal fremkomme med Forslag til en Revision af Hærloven og en dertil sig sluttende Lønningslov, har jeg troet, at det ikke var rigtigt at opføre den omtalte Forhøielse paa Budgettet for næste Finantsaar, førend det skulde vise sig, hvad jeg i Sandhed ikke haaber, at Revisionsforlaget og det sig dertil sluttende Lønningsforlag ikke skulde gaa igjennem. — Hvad Befæstningsspørgsmaalet angaar, som det ærede Medlem ogsaa berørte, da har det ogsaa været min Hensigt, naar jeg kom frem med Forslag til en Revision af Hærloven — og man vil vel ikke fortenke mig i, at jeg ikke strax har kunnet fremkomme dermed, da jeg for saa Dage siden har tiltraadt Ministeriet — tillige at udtale mine generelle Anskuelse om dette Spørgsmaal i Forbindelse med de Punkter, som jeg i Aar vilde bede det ærede Thing om Gjennemførelsen af; men jeg skal med Glæde ogsaa strax her i korte Træk udtale for dem, hvorledes jeg betragter Landets Forsvar i det Hele. Jeg erkjender saa godt som Nogen og har praktisk ogsaa havt Leilighed til at maatte erkjende det, hvor vigtigt det i det Hele taget er, at kunne koncentrere; men selv med denne Erkjendelse bliver man nødt til at tage Hensyn til Forholdene, som de virkelig ere, og Danmark er nu saaledes beliggende, at det jo ingenlunde er umuligt ved en Krigs Udbrud, at de forskjellige Statsdele ikke kunne komme i Forbindelse med hverandre, hvor meget man end stræber hen dertil. Jeg er derfor ikke af den Mening, at man skal lægge hele Forsvaret paa Sjælland alene, om jeg ogsaa tilfulde erkjender Sjællands og særlig Kjøbenhavns store Betydning, men jeg tror, at vi skylde de andre Landsdele, Sylland og Fyen, ogsaa at gøre, hvad vi formaa i den Henseende, for i det Mindste at vise en Tjende, at det er Landets fæste Billie ogsaa at søge at have fast Fod der saalange som muligt. Følgelig er jeg derfor af den Anskuelse, at vi blive nødt til at dele os, at vi selvfølgelig maa søge at hævde Kjøbenhavn og Sjælland, men at vi tillige maa søge at holde fast Fod saavel i Sylland som i Fyen. Jeg skal derefter nævne Dem, hvorledes jeg tænker mig Befæstningen, og i Rækkefølge fra Ost til Vest, hvorledes jeg tror, at der maa tages fat paa Sagen. Jeg erkjender i fuldeste Maal den uhyre Kalamitet, der kunde opstaa for Landet og for Kjøbenhavn ved et Angreb paa denne By fra Søsiden, naar vi ikke have et tilstrækkeligt Middel, hvad vi ikke have i Flaaden, til at sætte derimod, og jeg sætter derfor Befæstningen af Kjøbenhavn med firkte, fæste Forter, støttede af Miner og Torpeder og støttede af Flaaden, i første Række. Jeg vil derfor ogsaa allerede i Aar komme frem med en Anmodning til det ærede Thing om en Bevilling til Forsterkningen af de havende Forter, der, som Dem bekjendt, allerede tidligere er forlangt, og til yderligere An-